

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

vt Deus habitet in anima.39

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

diuinum, claram cognitionem, & cogitationes feruidas, in intimo animæ meæ, regnum Dei & diuinam originem valeam inuenire, & inuentam diligentissime custodire. O Maria mater gratiæ, assiste mihi nunc & in omni tempore, potissime autem tunc, quãdo anima separanda est a corpore meo, ne tũc vlllo modo extra hanc salutis & veritatis viam recedat, nec in ignotas tenebrarum semitas per ignorantiam aberret, neque a malignis spiritibus capiatur: sed vt per acerbissimam dilecti filij tui passionem munda conseruetur, & per sanctissima maria ipsius diuina claritate irradietur, & in arcanam illam abyssum (in qua Deus inhabitat) se inclinet, & cum sua essentia in diuinam essentiam, & cum suis viribus in diuinam virtutem, & in verbi sempiterni brachia transeat, euoletque: sicq; ab ipso recipiatur velut a patre filius, a fratre soror, & a sponso sponsa, ad gloriam semper venerandæ Trinitatis.

Repetitio quædam præcedentium, qualiter scilicet Deus in anima habitet, & semper sit habiturus,

Cap. XXXIX.

Credo proinde te o Deus vitæ meæ, habitare in anima mea: quippe, qui es cœlum deliciarum, in quo omnes cœli cœlantur. Habitas autem in cœlo animæ meæ, in quo & modo te contemplor, & perenniter contemplanor. Siquidem cum conuulsus fuerit saccus mortalitatis huius, tunc regnum Dei in anima manifestabitur, & cum defecerit mortalium acies oculorum, tunc interiores oculi reuelantur.

reuelabuntur, ad videndum Deum deorum in
 Sion ineffabili omnium sanctorū & angelorum
 numerositate circumdatum. Hæc porta Sion, est
 nuda animæ essentia, in qua nunc spōso suo exit
 obuiam, & in qua eidem in hora mortis suæ &
 æternaliter obuiam exhibet: in qua etiā intrat ad
 ipsum, & ab ipso suscipitur. Estq; hæc via & cō-
 pendiosa semita illa, per quam ambulant & am-
 bulare debent, qui cum Deo vniti & in Christo
 sunt absconditi. Hæc proinde, o Deus vitæ meæ,
 firmiter credo, & in isto viuere ac mori deside-
 ro: quippe qui a teipso ex libro vitæ testimoniū
 habeo, a quo nec vita nec mors me poterit sepa-
 rare: eritq; mihi istud vel ad gloriam magnam,
 vel ad ineffabilem pœnam. ¶ Siquidē æternum
 hoc mecum fœdus pepigisti, vt si modo mei-
 ipsum & creata omnia contempsero, meq; cum
 omnibus donis tuis reobtulero, in essentialē vni-
 tatem tuam, per quam habitas in abyfso animæ
 meæ, meq; ipsum tibi funditus resignaui ad
 habitandum in me per merita sanctissimæ hu-
 manitatis tuæ, & te sollicitè semper observaue-
 ro, teq; in omnibus, sicut ipse me præcessisti, se-
 quutus fuero, auxilio fretus gratiæ tuæ, sine qua
 nihil præualeo, sit mihi testimoniū tuum ad
 gaudium perenne. Si vero te in me habitantem
 attēdere neglexero, et tibi totis viribus adherere,
 & obedire, ac subditus esse noluerō, tuamq; cru-
 cifixam vitam et passionem in corde circumfer-
 re sequiq; recusauerō, sit mihi testimoniū tu-
 um ad perenne supplicium. Etenim testimoniū
 istud omnibus inest hominibus, sed non omnes
 illud recipiunt, nec sequuntur. Quotquot autem
 recipiunt & sequuntur, omnes Dei filij efficiun-
 tur,

MARGARITAE EVANG.

eur, accipientes vnum illud, ad quod omnes vocati sunt, Deiq; filij & amici præelecti constituntur, accipientes essentiale præmium illud, quod est ipse Deus. Ad quod vt omnes perungere valeamus, ope gratiæ suæ nos adiuuando efficitur, qui sine intermissione clamat in animas nostras, desiderio nos eo perducendi.

Qualiter in fundo animæ Deo iugiter adhærere, & perpetuam quandam essentialem introuersionem obseruare debemus. Cap. XL.

Dictum est iam & multipliciter declaratum, qualiter regnum Dei intra nos sit in anima nostra, & qualiter vnusquisq; iustus sit coelum sanctissimæ Trinitatis, in quo sese Deus in nobilissima animæ portione vniuit, quod nec ingredi quisquam potest, nisi sola duntaxat beata Trinitas, ad cuius imaginem facti sumus: quæ & inspirauit ei spiraculum vitæ, & infudit ei lumen vultus sui, ipsum videlicet omnipotens verbum suum totius sapientiæ fontem. Ideoque in isto animæ fundo vitæ & salutis origo cõsistit. Eaimuero in hoc facta est anima a Deo, vt suam agnoscat originẽ, ea fruatur, eiq; inhæreat, vtq; spiritus eius sit thronus altissimi Dei, & animæ regnum sedes illius, & corporis tabernaculum habitatio ipsius. Inrorsum ergo conuertamus nos ipsos, & infinitæ Dei bonitati adhæreamus. Ipse namq; est origo nostra, ex qua sine medio profluximus, in quo per vnionem permanemus, & extra quem anima nostra secundum intimum illum essentialemq; fundum nunquam recessit. Quod si hæc vllam in nobis salutem opera-